

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: T.K., nar. ..., ..., *zastoupen: Jaroslav Topol, advokát, Na Zlatnici 301/2, 140 00 Praha 4*, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, IČ 70890366, Škroupova 18, 306 13 Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného **ze dne 01.07.2016 č.j. DSH/6625/16**,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Horšovský Týn, přestupkového oddělení, ze dne 30.3.2016, přest. č. 290/2015/PD, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod druhý zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o silničním provozu**“), pro porušení § 18 odst. 4 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 6.500,-Kč, zákaz řízení motorových vozidel na 6 měsíců a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

Žalobce v žalobě namítá porušení § 77 přestupkového zákona ohledně požadavku na označení místa v prvostupňovém rozhodnutí, které považuje za neurčité. Podle žalobce úsek pozemní komunikace v obci Semošice je delší než 800 m, což žalobce dokládá mapou obce Semošice zakreslující silnici I. třídy č. 26 procházející obcí a navrhuje ji k důkazu. Rozhodný úsek pozemní komunikace je z části upraven dopravní značkou upravující rychlost 60 km/h a část komunikace se nachází území obce dle mapy z katastru nemovitostí, ale již mimo působnost dopravního značení IS 12A, tedy v úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí 90 km/h. Žalobce tvrdil, že měření proběhlo na území obce Semošice, ale ještě před dopravní značkou IS 12A označující její počátek, kdy nejvyšší dovolená rychlost byla 90 km/h. Policistům a správním orgánům je jasné, kde je prodejna v rozhodné obci, nicméně pro ostatní účastníky správního řízení a pro krajský soud musí být tento údaj určitý. Je patrné, že nejde o název obchodu, ale pouze o místo, kde jsou prodávána jablka vzhledem k použití písmen ve výroku.

V tomto ohledu je pak za místo prodeje jablek nezbytné považovat jakékoliv místo, kde tento sortiment je nabízen k prodeji. Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 23.11.2010 č.j 4As 28/2010-56, podle něhož policisté zásadně shodně zakreslili do mapy Frýdku-Místku místo, kde prováděli měření rychlosti, a toto místo specifikovali, nicméně správnímu soudu ani přesto není zřejmé, kde je přesně značka signalizující konec obce, resp. jaká je vzdálenost místa měření od konce obce. Vyjádření policistů, že tato značka se nachází u kasáren a u prodejny barev a laků, je pro NSS zcela nevypovídající. Tato skutečnost navíc nenašla vyjádření ani v spisu, kde by mohla být kupříkladu vyznačena v založené mapě. Z tohoto důvodu nemohla být zcela vyvrácena námitka, že k měření mohlo dojít i mimo obec. Žalobce v dané věci tvrdil, že vůbec neřídil on, ale jeho přítelkyně J.P., bytem ..., s níž se v okamžiku, kdy to nemohli policisté poznat, vyměnil na místě řidiče. Policisté sami uvedli, že se jim vozidlo na určitou dobu ztratilo z dohledu, proto se žalobcem vznesená námitka jeví jako reálně možná. Na základě toho měl podle žalobce správní orgán v duchu vyšetřovací zásady sám zjistit totožnost osoby nacházející se ve vozidle, když žalobce by její totožnost na výzvu jistě sdělil, a tuto osobu vyslechnout za účelem zjištění, kdo řídil vozidlo v době měření. K tomuto žalobce navrhl soudu vyslechnout J.P. Policisté sice uvedli, že bylo měřeno v obci, avšak neuvedli, že by kontrolovali umístění u dopravní značky IS 12A. Z fotografie pořízené rychloměrem je zřejmé, že bylo měřeno na zalesněném místě. Dále podle žalobce bylo měřeno v rozporu s návodem k obsluze měřicího zařízení, neboť nikde není patrný záměrný kříž, který dle výrobce rychloměru musí být vždy umístěn na vozidle. Nelze podle žalobce jednoznačně dovodit, že vozidlo na fotografii je totožné s tím, které bylo následně policisty zastaveno. Z fotografie totiž nelze blíže dovodit registrační značku, barvu ani typ vozidla. Žalobce tvrdil, že vozidlo řízené jeho přítelkyní bylo předjeto velkou rychlostí jiným vozidlem tov. značky BMW, následně prudce přibrzdilo v místě, kdy začínala působnost dopravní značky IS 12A označující začátek obce. Kvalita fotografie dovádí podle žalobce k závěru, že výsledek měření byl ovlivněn jednoduchou reflexí. Dle návodu k obsluze, který žalobce navrhl provést jako důkaz, tato forma reflexe vzniká na plochách, které se vyskytují rovnoběžně s jízdní dráhou. Tento jev může vzniknout například od svodidel. Jedním z takových ukazatelů je právě kvalita fotky, na základě které není podle žalobce možné blíže měřené vozidlo identifikovat. Žalobce odkázal na strany 14-18 návodu k obsluze. Žalobce poukázal na to, že podle nadstrážmistra J.S. jeho kolega nenastavil měřicí zařízení v souladu s návodem k obsluze. Z toho vyplývá, že bylo měřicí zařízení ustaveno pouze jednou osobou, což vyplývá i ze svědecké výpovědi druhého policisty, který uvedl, že ustavení měřicího zařízení včetně postavení služebního vozidla prováděl on. Ovšem dle návodu k obsluze je nezbytná k řádnému postavení vozidla a nastavení rychloměru vzájemná součinnost nejméně dvou osob. To vyplývá ze strany 74 a násl. návodu k obsluze. Správně musí být rychloměr nastaven tak, že jedna osoba manipuluje se zaměřovacím prvkem umístěným v držáku radarové hlavy a druhá osoba drží výtyčku cca. 10 m před vozidlem. Žalobce k tomu navrhl provést důkaz čtením návodu obsluze, konkrétně str. 74 a násl.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný konstatoval, že žalobce v řízení o přestupku žalobce tyto námitky vůbec neuplatnil. NSS pak opakovaně judikoval, že je obecně vhodné, aby si neuchovával paletu svých námitek proti rozhodnutí na pozdější dobu, ale uplatnil je již v prvním stupni řízení, jinak se zbytečně připraví o posouzení námitek u obou instancí správního řízení. Navíc se může teprve ex post podaná obrana o pochybnostech zjištění skutkového stavu jevit v kontextu věci jevit účelovou. Správní orgán I. stupně zjistil podle žalovaného, takže měl na nejvyšší rozumnou pochybnost za prokázané, že se žalobce přestupku dopustil. V žalobě žalobce uvedené námitky dříve nenamítal, při jednání uvedl, že se přestupku nedopustil a že dle jeho názoru byl výběr místa a změření v rozporu s návodem k rychloměru. Jinak zůstal žalobce ve věci pasivní. Podal odvolání bez odvolacích námitek.

Z uvedeného je podle žalovaného procesní strategie žalobce, resp. jeho zmocněnce, nečinit ve věci žádná podání a ponechávat správní orgány v jakési nevědomosti, co do rozsahu přezkumu věci v naději, že pominou něco, s čím bude možnost spojovat zrušení rozhodnutí o přestupku. Podle názoru NSS vyjádřeného v rozsudku č.j. 7As 93/2015-36 ze dne 18.6.2015 poukazoval-li stěžovatel na to, že před provedením dechové zkoušky kouřil, což mohlo ovlivnit správnost měření, toto uvedl stěžovatel poprvé v žalobě. Jakkoliv ve správním soudnictví platí plné jurisdikce, není jeho cílem nahrazovat řízení správním orgánem, neboť soudní přezkum správních rozhodnutí nelze vnímat jako odvolací řízení v plné apelaci. Jinak by byla popřena koncepce správního soudnictví založená na přezkumu zákonnosti pravomocných správních rozhodnutí. Základním smyslem a účelem soudního přezkumu správních rozhodnutí je poskytnutí ochrany v případech, kdy osoby, které tvrdí, že byly na svých právech dotčeny, se svých práv nedomohly před správním orgánem, ač se o to aktivně pokusily. Podle rozsudku NSS ze dne 23.4.2015 č.j. 2As 215/2014-43, správní soudnictví tady není proto, aby suplovalo řízení před správním orgánem, ale vzhledem k omezenému reviznímu přezkumu v odvolacím řízení nelze před správními soudy posoudit důvodnost námitky nepřesnosti GPS souřadnic účelově uplatněné až před krajským soudem. Domnívá-li se stěžovatel, že správní orgán I. stupně pochybil, nic mu nebránilo tato skutková zjištění rozporovat již v odvolacím řízení. Protože nyní namítaná skutečnost nebyla ve správním řízení rozporována, nevyvolávala tak pochybnosti, nebylo povinností správních orgánů nijak zvlášť, tedy preventivně se jimi zabývat. Podle žalovaného z této judikatury vyplývá, že sice obviněný sice nemá povinnost v průběhu přestupkového řízení na svoji obhajobu cokoliv uvádět, přistoupí-li však na tuto strategii, musí počítat s tím, že ho mohou případně pro nestřežení si práv postihnout z rozhodnutí ve věci plynoucí nepříznivé důsledky, které by jinak mohly být eliminovány. V obci Semošice se nachází toliko jedna prodejna specializovaná na prodej jablek, což žalovaný dokládá fotkou z předmětné prodejny získané na volně dostupném internetovém serveru www.google.maps.cz. Dále žalovaný přikládá mapu z téhož serveru zachycující umístění prodejny jablek v obci Semošice. Z tohoto podkladu vyplývá, že prodejna se nachází na území obce Semošice ve smyslu silničního zákona, tedy za značkou IS 12A. Po prokázání totožnosti byl jako řidič vozidla identifikován žalobce. Dále je ze spisu zřejmé, že na místě spolujezdce byl paní M.B., bytem ..., tedy nikoliv žalobcem uváděná paní J.P. Provedené důkazy vytvořily dostatečně jednoznačný, vzájemně provázaný a vnitřně nerozporný systém dílčích informací, na které nahlíženo jako celek, nemohou vést k jinému závěru, než že se žalobce přestupku dopustil. Na základě fotografie z měření není možné učinit řádné závěry o nepřesnosti měření. Na účinné zpochybnění výsledku měření by musely být zcela nepochybným způsobem identifikovány nosné údaje pro zmíněné měření, tedy vzájemné pozice rychloměru a měřeného vozidla v okamžiku měření rychlosti, to však pouhým odhadem z fotografie zjistit nelze. Podklady podle žalovaného postačují k vydání rozhodnutí, že se žalobce dopustil přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti, jak obdobně vyplývá z rozsudku NSS ze dne 2.5.2013 č.j. 3As 9/2013-35. K měření byl použit přístroj kalibrovaný, potencionální nepřesnost v měření je navíc naměřena v odchylce plus mínus t3%. Rychloměr byl obsluhován řádně proškoleným policistou, z jehož svědectví vyplynulo, že při měření postupoval v souladu s návodem k obsluze. Stav bez důvodných pochybností lze vyjádřit míru pravděpodobnosti, při níž neexistují rozumné pochybnosti o skutečném stavu. Hodnotil-li správní orgán I. stupně popsané důkazy jednotlivě i ve vzájemné souvislosti, mohl dospět k jedinému logickému závěru, že žalobce řídil motorové vozidlo rychlostí vyšší než je dovolená maximální rychlost. K námitce žalobce, že neřídil on, žalovaný uvedl, že ji hodnotí jako účelovou, ve snaze zbavit se odpovědnosti za přestupek, jelikož přítomnost paní P. ve vozidle žalobce nebyla policisty ani zjištěna, naopak spolujezdkyní byla zjištěna paní M.B. a tato námitka se tak zcela rozchází s obsahem spisu. Nadto svědectví předmětné paní P. k dosvědčení skutečnosti, že obviněný se přestupku nedopustil, je opakovaně navrhováno ve

věcech obviněných z přestupků, které zastupuje ve správním řízení Ing. J., jako například nedávno projednávaná věc u zdejšího správního orgánu vedená pod sp.zn. ZN/2574/DSH/16. Dle žalovaného jde zcela vždy o procesní taktiku zmocněnce a následně zástupce žalobce, který přebírá zastoupení přestupců, jež Ing. J. zastupoval před správním orgánem v navazujícím soudním řízení.

Součástí správního spisu je oznámení o přestupku, podle kterého žalobce dne 7.11.2015 řídil ve 12:43 hod. osobní motorové vozidlo značky BMW RZ ... ve směru jízdy na obec Křenovy v obci Semošice na silnici I. třídy č. 26 a překročil nejvyšší dovolenou rychlost, která byla 50 km/h, v obci o 55 km/h, když naměřeno bylo 109 km/h před odečtením tolerance. Měření bylo provedeno rychloměrem Ramer AD9C. Přestupek nešlo řešit v blokovém řízení, proto bylo sepsáno oznámení o přestupku. Vzhledem k tomu, že se jednalo o cizince a byla důvodná obava, že by se mohl vyhýbat přestupkovému řízení, byla mu uložena kauce 5.000,-Kč. Spolujezdkyní byla identifikována M.B., bytem ... Žalobce se do oznámení přestupku odmítl vyjádřit a nepodepsal je. Obdobné informace vyplývají z úředního záznamu Policie České republiky (dále jen „PČR“), kde je dále uvedeno, že vozidlo bylo následně zastaveno v obci Křenovy na odstavném místě ve směru na Staňkov. Řidič na místě kauci složil a bylo mu vystaveno písemné potvrzení. K tomu je pořízen radarový záznam o přestupku, který zachycuje vprostřed snímku pouze jediné vozidlo, a to celé vozidlo žalobce s čitelnou poznávací značkou a označením vozidla BMW. Pouze v údajích svědek měření je nesprávně uvedeno T. Výhled na vozidlo není nijak omezen. Záměrný kříž není vyznačen. Ověřovací list k silničnímu radarovému rychloměru AD9C má platnost ověření dne 2.2.2016. Spis obsahuje i výtisk mapy zakreslující místo spáchání přestupku v obci Semošice a místo zastavení v obci Křenovy.

Při jednání dne 22.1.2016 zástupce žalobce uvedl, že obviněný popírá, že by překročil stanovenou rychlost, a tvrdí, že výběr místa měření rychlosti vozidla byl v rozporu s návodem k použití rychloměru. Z dalšího jednání, při němž byli vyslechnuti svědci, se zástupce žalobce omluvil a souhlasil s projednáním věci v jeho nepřítomnosti.

Svědka J.S. dne 2.3.2016 uvedl, že předmětného dne v odpoledních hodinách s kolegou H. prováděli měření rychlosti vozidel na silnici I. třídy č. 26 a stanoviště bylo na obvyklém místě u prodejny jablek v obci. Měření prováděli zabudovaným měřicím zařízením ve služebním vozidle. Měřili rychlost v obou směrech. V jednu chvíli signalizovalo měřicí zařízení překročení rychlosti vozidlem BMW černé barvy s německou SPZ, které jelo ve směru na Křenovy. Ve vozidle měli stažená okýnka a podle zvuku motoru odhadovali rychlou jízdu vozidla ještě předtím, než dorazilo k jejich stanovišti. Za vozidlem vyjeli a zastavili ho v obci Křenovy u budovy zemědělské společnosti. Řidičem byl německy mluvící muž, s nímž komunikovali prostřednictvím spolujezdkyně mluvící česky. Řidiči bylo vysvětleno, jakého přestupku se dopustil a proč jej nelze řešit namísto, a řidič v hotovosti zaplatil kauci. Svědek potvrdil, že byl řidičem služebního vozidla a že jeho kolega obsluhoval měřicí zařízení. Na otázku, zda měřicí zařízení bylo řádně nastaveno, svědek potvrdil, že ano. Služební vozidlo podle něho bylo v poloze souběžně s osou komunikace a jeho kolega nastavil měřicí zařízení v souladu s návodem k obsluze. Na otázku, zda s vozidlem BMW měli stálý vizuální kontakt, svědek odpověděl, že vizuální kontakt byl přerušen jen na malý okamžik v prostoru prudké levotočivé zatáčky za obcí Semošice díky vysoké rychlosti vozidla BMW.

Svědka J.H. uvedl, že prováděli s kolegou Sladkým v předmětný den měření rychlosti v obci Semošice ze stanoviště u prodejny jablek. Byla zjištěna vyšší než dovolená rychlost vozidla BMW jedoucího ve směru na obec Křenovy. Ihned za vozidlem vyjeli a zastavili ho u obce Křenovy u zemědělského areálu. Řidiči jako cizímu státnímu příslušníkovi byla uložena

kauce. Za obcí Semošice v prudké levotočivé zatáčce na několik málo sekund ztratili kontakt s vozidlem, ale jinak ho měli stále na dohled. Vozidlo jelo vysokou rychlostí. Svědek provedl nastavení měřicího zařízení a postavení služebního vozidla v souladu s návodem k obsluze tohoto zařízení.

Správní orgán I. stupně uznal žalobce vinným a do výroku označil místo spáchání přestupku „na silnici I. třídy č. 26 v obci Semošice ve směru na obec Křenovy v blízkosti prodejny jablek“. V odůvodnění správní orgán I. stupně konstatoval, že rychlost vozidla byla změřena stanoveným měřidlem s platným ověřením. Z ověřovacího listu č. 14/15 vydaného autorizovaným meteorologickým střediskem vyplývá, že platnost ověření končí dne 2.2.2016. Oba vyslechnutí svědci shodně vypověděli, že jak vozidlo, tak měřicí zařízení byly před počátkem měření nastaveny v souladu s návodem k obsluze zařízení. Vyvrátili tím tak ničím nepodložené tvrzení žalobce, že výběr místa a změření rychlosti vozidla byly v rozporu s návodem. Svědci protiprávní jednání žalobce zjistili při výkonu své úřední činnosti. Městskému úřadu není znám žádný jiný vztah svědků k obviněnému či k projednávané věci. Nebyly shledány závažné rozpory v jejich výpovědích a ani není známa jiná okolnost, která by snižovala věrohodnost jejich výpovědí. Z fotografie daného přestupku je zřejmé, že vozidlo, jehož rychlost byla změřena, se nachází uprostřed pořízeného snímku, mezi měřicím zařízením a vozidlem není žádná překážka, která by mohla měření ovlivnit. Vzhledem k tomu nemá správní orgán pochybnost o tom, že zjištěná rychlost vozidla byla změřena rychloměrem správně a rychlost získaná z naměřené rychlosti po zohlednění tolerance je rychlostí, kterou vozidlo žalobce skutečně jelo.

V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že žalobce byl prostřednictvím svého zmocněnce správním orgánem I. stupně vyzván k doplnění odvolání o jeho důvody, k čemuž mu byla usnesením ze dne 4.5.2016 stanovena lhůta 10 dnů od oznámení usnesení. Usnesení bylo zmocněnci žalobce doručeno 16.6.2016. Odvolání nebylo ve stanovené lhůtě doplněno. Žalobce ani přes výzvu neuvedl, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá, či v čem spatřuje rozpor s právními předpisy, nebo nesprávnost rozhodnutí nebo předcházejícího řízení a odvolací orgán neshledal veřejný zájem na přezkoumání správnosti napadeného rozhodnutí. V rámci přezkumu se správní orgán důkladně zabýval otázkou dodržení požadavku § 52 správního řádu (dále jen „s.ř.“) a § 3 s.ř. Ve věci bylo provedeno dokazování v potřebném rozsahu. Ve zdůvodnění napadeného rozhodnutí byl na podkladě provedených důkazů, jež tvoří ucelený řetězec, vyvozen logický závěr o zavinění přestupku žalobcem. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je podle žalovaného zřejmé, jaké podklady správní orgán I. stupně shromáždil, jak zhodnotil provedené důkazy a jakými úvahami se řídil. Správní orgán I. stupně zjistil podle žalovaného skutečný stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Soud při jednání doplnil dokazování o žalobcem předložený výtisk mapy zachycující silnici I. třídy č. 26. Po nahlédnutí je zřejmé, že silnice prochází celou obcí a je zde vyznačeno změření vzdálenosti od počátku obce do konce obce 848m.

Rovněž žalovaný předložil mapy vytištěné z www.googlemaps.cz. Výtisk z letecké mapy obce zakreslující GPS souřadnice prodejny jablek v obci Semošice dokládá, že prodejna je umístěna zhruba uprostřed obce na přímém úseku silnice. Dále bylo žalovaným předloženo z www.googlemaps.cz vyobrazení Podnikového prodejního skladu s označením na budově Prodej jablek, brambor, moštu a s cedulí Sklad a prodej jablek.

Žalobu soud neshledal důvodnou.

Podle názoru soudu nedošlo k porušení § 77 přestupkového zákona ohledně požadavku na označení místa v prvostupňovém rozhodnutí. Ve výroku tohoto rozhodnutí se uvádí označení místa přestupku jako „na silnici I. třídy č. 26 v obci Semošice ve směru na obec Křenovy v blízkosti prodejny jablek“. Místo přestupku je specifikováno prodejnou jablek v obci Semošice, což odpovídá obsahu spisu, zejména výpovědím policistů. Také z oznámení přestupku a z úředního záznamu PČR vyplývá, že bylo měřeno v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Po doplnění dokazování soudem o výtisky map z www.googlemaps.cz předložené žalovaným je zřejmé, že prodejna jablek se nachází v centru obce Semošice. Nelze tudíž akceptovat tvrzení žalobce, že mohlo být jeho vozidlo změřeno v úseku mimo obec.

Žalobce v žalobě také tvrdí, že záměrný kříž musí být vždy umístěn na vozidle. Toto své tvrzení žalobce ani konkrétním způsobem nedokládá, např. odkazem na konkrétní část návodu k obsluze. Proto dle názoru soudu se jedná pouze o obecné, nijak nepodložené tvrzení. Nadto je soudu z jeho úřední činnosti známo, že je tomu právě naopak; záměrný kříž na fotografiích vždy umístěn být nemusí, záleží na nastavení měřicího zařízení.

Není pravdivé tvrzení žalobce, že na fotografii pořízené radarem není čitelná RZ ani typ vozidla. Snímek je naopak zcela zřetelný, zachycuje pouze jediné vozidlo, a to s čitelnou RZ i značkou BMW. Přiřazená změřená rychlost k tomuto vozidlu je reálná. Ideální je i umístění vozidla vprostřed snímku, tudíž neexistují žádné okolnosti, které by nasvědčovaly možnosti vzniku reflexe a v důsledku toho i nesprávnému změření rychlosti vozidla žalobce.

Soud se neztotožnil ani s tvrzením žalobce, že ze svědecké výpovědi zakročujících polistů vyplývá, že měřicí zařízení ustaveno v rozporu s návodem k obsluze pouze jednou osobou. Z výše shrnuté výpovědi svědka J.S. naopak vyplývá, že měřicí zařízení bylo řádně nastaveno, svědek toto výslovně potvrdil. Dále upřesnil, že služební vozidlo bylo v poloze souběžně s osou komunikace a jeho kolega nastavil měřicí zařízení v souladu s návodem k obsluze. Z tohoto jednoznačně vyplývá, že na správném nastavení měřicího zařízení vč. správného postavení služebního vozidla, v němž je měřicí zařízení nainstalováno, spolupracovaly dvě osoby současně. Pochybnosti o správnosti postupu policistů v tomto směru nevznikly, a to i s ohledem na kvalitní výstup z měření (kvalitu pořízeného snímku). Vzhledem k tomu by další dokazování v tomto směru, zejména navrženým čtením návodu k obsluze, bylo nadbytečným.

Za zcela nevěrohodné lze označit žalobcovu tvrzení uplatněné poprvé v žalobě, že řídila jeho přítelkyně J.P. Závěr o nevěrohodnosti tohoto tvrzení soud opírá zejména o skutečnost, že pokud by bylo pravdivé, bylo by logické, aby žalobce takové zásadní tvrzení uplatnil již na místě přestupku. Žalobce naopak neuvedl tuto zásadní skutečnost po celou dobu správního řízení. Evidentně jde o zcela účelové tvrzení s cílem dosáhnout zrušení napadeného rozhodnutí a následně zániku odpovědnosti za přestupek. Jelikož provedeným dokazováním, zejména na základě výpovědí svědků a na podkladě písemných podkladů spisu (oznámení přestupku, úřední záznam PČR) bylo nepochybně prokázáno, že řidičem předmětného vozidla byl žalobce, soud pro nadbytečnost neprováděl navržený důkaz výslechem paní J.P.

Svědecké výpovědi, jejichž věrohodnost nebyla zpochybněna, korespondují navzájem a také s ostatními podklady ve správním spise (záznam přestupku pořízený radarem, oznámení přestupku, úřední záznam). Za dané situace soud, stejně jako správní orgány, považuje skutkový stav za zjištěný v souladu s § 3 správního řádu, tj. bez důvodných pochybností svědčící pro závěr, že se žalobce předmětného přestupku dopustil.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 18.12.2017

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost: K.